

Όταν συναντήθηκαν ο Προφήτης Ιωνάς και ο Καπετάνιος Νέμο.

Ήταν μια όμορφη καλοκαιρινή νύχτα πάνω στο πλοίο ενώ ταξίδευα με προορισμό την Πάρο για τις καλοκαιρινές διακοπές. Καθόμουν στο κατάστρωμα γιατί η βραδιά ήταν υπέροχη και τα νερά ασήμιζαν από το ολόγιομο φεγγάρι στον ουρανό. Με τι λαχτάρα περίμενα αυτές τις διακοπές! Ήταν πολύ δύσκολος ο χειμώνας που είχε προηγηθεί και η αναμονή αυτή του ταξιδιού ήταν για μένα λυτρωτική.

Ενώ το πλοίο ταξίδευε σχίζοντας γλυκά το σκοτάδι, ξαφνικά συνέβη κάτι σα σεισμός! Ουρλιαχτά, φωνές, συναγερμοί να χτυπούν και άνθρωποι να στοιβάζονται ο ένας πάνω στον άλλο! Όπως μπόρεσα με δυσκολία να καταλάβω το πλοίο είχε πέσει πάνω σε μια μεγάλη ξέρα. Είχαν αρχίσει να μπαίνουν από κάποιο σημείο του νερά! Πριν καλά καλά προλάβω να συνειδητοποιήσω ακριβώς τι είχε συμβεί, ένα κατάρτι πέφτει με δύναμη επάνω μου και βρίσκομαι ξαφνικά χτυπημένη μέσα στα αίματα, να παλεύω στα παγωμένα νερά του Αιγαίου. Μετά από αυτό χάθηκαν όλα. Δεν έχω καμία εικόνα του τι ακολουθήσε!

Όταν ξανάνοιξα τα μάτια μου αυτό που είδα δε μπορούσε να το χωρέσει ο νους μου! Νόμιζα ότι είχα παραισθήσεις, παραληρούσα. Βρισκόμουν σε ένα υποβρύχιο! Ναι, υποβρύχιο! Μα όχι οποιοδήποτε! Μπροστά μου στεκόταν χαμογελαστός ο καπετάνιος Νέμο.

Αμέσως κατάλαβε την τεράστια έκπληξή μου και, πριν προλάβω να πω οτιδήποτε, με κοίταξε ήρεμα λέγοντας:

- Ταξίδευα με το υποβρύχιο μου από την Κρήτη, όπου βοηθούσα τους Έλληνες επαναστάτες εναντίων των Τούρκων κατακτητών, όταν σε βρήκα μισοπεθαμένη πάνω σε κάτι ξύλα και σε έφερα μέσα και σε φρόντισα. Τρεις ολόκληρες μέρες ήσουν αναίσθητη. Φοβήθηκα ότι δεν θα τα κατάφερνες μα να που τώρα συνήλθες και ταξιδεύεις μαζί μου στον Ναυτίλο!

Δεν πρόλαβε όμως να τελειώσει τα λόγια του και το υποβρύχιο άρχισε να σείεται από συνεχή χτυπήματα! Κοιτάμε έξω στο βυθό μέσα από το τεράστιο φινιστρίνι και τι να δούμε! Μια τεράστια φάλαινα μας χτυπούσε με την ουρά της! Φαινόταν ότι υπέφερε. Και πριν καλά καλά καταλάβουμε τι είχε συμβεί, ανοίγει το στόμα της και πετάγεται έξω ένας γέροντας! Δεν πίστευα στα μάτια μου! Έβλεπα μπροστά μου τον Προφήτη Ιωνά να χαροπαλεύει με τα κύματα!

Βρισκόμασταν λίγα μέτρα κάτω από την επιφάνεια του νερού. Ο καπετάνιος, θαρραλέος όπως τον ήξερα από το μυθιστόρημα του Ιουλίου Βέρν, πήδηξε χωρίς δεύτερη σκέψη στο νερό και τράβηξε κοντά τον αγαπημένο μας Προφήτη. Μπήκαν και οι δυο στο υποβρύχιο έτοιμοι να καταρρεύσουν από την προσπάθεια να σωθούν.

Το κήτος είχε ήδη απομακρυνθεί λες και μια ανώτερη δύναμη δεν του επέτρεπε πια να πλησιάσει.

Όταν συνήλθαν, καθίσαμε και οι τρεις κοντά, ευγνώμονες που είχαμε καταφέρει μετά από τόσες περιπέτειες να είμαστε ακόμα ζωντανοί. Αφού διηγήθηκα και εγώ το πώς βρέθηκα εκεί, ο προφήτης Ιωνάς άρχισε να συζητά με τον καπετάνιο.

- Πες μου σε παρακαλώ, καπετάνιε, εσύ δημιούργησες αυτό το υποβρύχιο, αυτή την άλλη Ιερή Κιβωτό;
- Ναι εγώ Άγιέ μου! Αφιέρωσα χρόνια από τη ζωή μου σε μελέτες και μπόρεσα τελικά να κατασκευάσω αυτό το ιερό τέρας με την ηλεκτρική μα

και μαγική φύση του. Μα, πες μου, εσύ πώς βρέθηκες στην κοιλιά μιας φάλαινας και όμως βγήκες από μέσα ολοζώντανος;

- Είναι μεγάλη ιστορία, καπετάνιε μου. Ζούσα ήσυχα στην Παλαιστίνη, όταν μια μέρα με διέταξε ο Κύριος να πάω στην Νινευή, που είχε γίνει έδρα πλάνης και οργίων, για να κηρύξω αλλά και να προφητεύσω την καταστροφή της αν οι κάτοικοί της δεν μετανοούσαν. Εγώ, όμως, λησμόνησα την διαταγή Του και έκρινα σωστό να πάω σε μian άλλη πόλη, να απευθύνω το κήρυγμά μου. Ξεκίνησα λοιπόν το ταξίδι μου με πλοίο.
- Τι συνέβη όμως στη συνέχεια; Είμαι πολύ περίεργος να μάθω.
- Καθώς ταξιδεύαμε στα ανοιχτά, έπιασε μεγάλη τρικυμία. Τότε ο καπετάνιος του πλοίου έριξε κλήρο για να δουν ποιος είναι υπεύθυνος του κακού. Και ο κλήρος έδειξε εμένα, που είχα παρακούσει την διαταγή του Θεού. Τότε με έριξαν στη θάλασσα και η τρικυμία αμέσως σταμάτησε. Όμως ξαφνικά, εκείνη τη στιγμή με κατάπιε ένα μεγάλο κήτος χωρίς όμως να με φάει. Εκεί, παρέμεινα τρία μερόνυχτα. Προσευχόμουν στον Θεό και ζητούσα το έλεός Του. Και, ω του θαύματος! Το κήτος με έβγαλε έξω σώο και αβλαβή.
- Απίστευτο, πραγματικά! Αν δε το έβλεπα με τα μάτια μου, δύσκολα θα παραδεχόμουν ότι είναι αληθινό.
- Δοξάζω τον Θεό γι' αυτό! Όμως, καπετάνιε μου, απορώ για κάτι: Τί ήταν αυτό που σε έκανε να απομονωθείς σε ένα υποβρύχιο και να οργώνεις τις θάλασσες όλα αυτά τα χρόνια; Και αυτή η φωτογραφία πάνω στο τραπέζι; Σε είδα πριν να δακρύζεις κοιτάζοντάς την.
- Ήμουν κάποτε πλούσιος Πρίγκιπας. Γιος Μαχαραγιά, μα οι Βρετανοί άρπαξαν το Βασίλειό μου και σκότωσαν τη γυναίκα και τα παιδιά μου. Από τότε αφοσιώθηκα στην επιστημονική έρευνα και με αυτό το προηγμένο υποβρύχιο που κατασκεύασα διασχίζω τις θάλασσες πολεμώντας την αδικία.
- Βλέπω ότι μιλάς τέλεια τα γαλλικά και έχεις γνώσεις ευρωπαϊκού πολιτισμού.
- Ναι, η βιβλιοθήκη μου αλλά και η συλλογή των έργων τέχνης στο σαλόνι του Ναυτίλου αποκαλύπτουν την μεγάλη μου αγάπη για την γνώση, την τέχνη και τον πολιτισμό.
- Καπετάνιε Νέμο, βλέπω ότι έχω μπροστά μου έναν άνθρωπο που έχει εγκαταλείψει τα εγκόσμια σαν κι εμένα, που το ανθρώπινο χέρι του δημιούργησε με ευφυία ένα μηχανικό τέρας της θάλασσας, ένα άλλο κήτος σαν αυτό που φιλοξένησε κι εμένα! Παρατήρησα την καμπίνα σου που μοιάζει με κελί μοναχού με ελάχιστα έπιπλα, εκτός από ένα κρεβάτι και τα όργανα πλοήγησης. Έχεις λοιπόν σπαρτιάτικες συνήθειες, κρατώντας για τη δική σου χρήση το απολύτως ελάχιστο. Είσαι άνθρωπος που ταυτίζεται με όσους υποφέρουν και καταπιέζονται. Μοιάζουμε λοιπόν σε τόσα πολλά!
- Τι έχεις στο μυαλό σου Άγιέ μου;
- Άκουσε, καπετάνιε Νέμο! Εγώ φεύγω τώρα για την Νινευή για να εκπληρώσω την επιθυμία του Κυρίου μου. Θέλω όμως να σου ομολογήσω αυτό που τριγυρίζει στο μυαλό μου όση ώρα μιλάμε. Αισθάνομαι ότι όλο αυτό που έγινε δεν είναι τυχαίο, αλλά συνέβη για κάποιο λόγο. Τι θα έλεγες λοιπόν, αν σου πρότεινα να γίνεις από δω και πέρα βοηθός και συνεργάτης μου; Να βγεις από την κοιλιά του Ναυτίλου για να γίνεις ιεραπόστολος; Να

κηρύξεις μαζί μου αλλά και να μεταβιβάσεις όλα όσα οι άνθρωποι αγνοούν: τις γνώσεις σου από τους βυθούς της θάλασσας αλλά και το μυστικό του Ναυτίλου. Είσαι μια επιστημονική διάνοια αλλά συγχρόνως και ένας ήρωας.

- Αγαπημένε μου προφήτη, με τα χαράς να δεχτώ την πρότασή σου και να ακολουθήσω αυτό τον δρόμο κοντά σου! Είναι το μόνο που μπορεί να δώσει νόημα και σκοπό στη ζωή μου και να γεμίσει την ψυχή μου! Σε ευχαριστώ ειλικρινά!
- Πάμε, αγαπημένε μου φίλε! Καλή αρχή στη νέα μας ζωή, στο καινούριο μας ταξίδι!

Αυτά ειπώθηκαν μεταξύ του Προφήτη Ιωνά και του καπετάνιου Νέμο και εγώ ήμουν αυτόπτης μάρτυρας όλων όσων συνέβησαν εκείνη τη μέρα στο υποβρύχιο «Ναυτίλος» αλλά και στις μετέπειτα περιπέτειές τους.

Αλλά αυτά αφήνω να σας τα διηγηθώ κάποια στιγμή, σε ένα άλλο βιβλίο....

Νεκταρία Παπασταθακοπούλου Β4